

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19011/2024
11.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Војновић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3675/23 од 07.03.2024. године, у седници одржаној 11.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3675/23 од 07.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3675/23 од 07.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7350/22 од 20.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле да се утврди да је као наследник стицаоца пок. ББ, по правном основу одржаја, власник гаражних места бр. .. и ..., површине од по 10 м², који се налази на кат. парцели бр. ..., број зграде 1, број улаза 6, на приземљу стамбене зграде за колективно становање у улици ... бр. ..., Нови Сад, уписано у ЛН бр. .. КО Нови Сад 1, а што у природи представља јединствену површину односно гаражни простор од 20 м², оивичен зидовима и гаражним металним вратима који се налази у приземљу зграде између улаза 4 и 6, и то на другом и трећем месту гледано од улаза 4, што је тужени Град Нови Сад, дужан да призна и трпи да се тужилца упише као власник наведених непокретности пред надлежном Службом за катастар непокретности и да се обавезе тужени на исплату парничних трошкова. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом исплати износ од 144.000,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3675/23 од 07.03.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиле је одбијена и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и потребе да се размотре правна питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Предмет тужилиног захтева у овој парници је гаража настала спајањем две гараже, тако што је у посед једне тужила дошла окупацијом. О захтеву тужиле за стицање права својине по основу одржаја, нижестепени судови одлучили су полазећи од закључка о квалитету њене државине, као и њеног правног претходника. У погледу питања каквог квалитета државина мора бити да би водила праву својине по основу одржаја, судска пракса је уједначена, због чега не постоји потреба за уједначавањем судске праксе а тужља у ревизији није указала на другачију судску праксу. Сагласно наведеном, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба са захтевом за утврђење права својине у овој парници поднета је 04.03.2020. године. Као вредност предмета спора тужила је означила вредност од 600.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић